

DIPLOMAMUNKA FORMAI KÖVETELMÉNYEK

A pályamunka szöveges részének javasolt hossza **10-30 gépelt oldal**, amibe nem számít bele az irodalomjegyzék, az ábraanyag (ábraszöveggel együtt) és a táblázatos formában prezentált anyag. A pályamunka A/4-es oldalméretű dokumentumban, **1.5-es sorközzel, minden oldalon 2,5 cm-es margót és 12-es betűnagyságot** használva készül. Az Elektronikus Pályamunka Rendszerbe a dolgozat feltöltése pdf formátumban történik.

Az orvosi szakkifejezések helyesírásában kövessük a latinus írásmódot. A kémiai nevek helyesírásában a nemzetközileg elfogadott nómenklatúra az irányadó. Lehetőleg kevés rövidítést használjunk, a nem közismert rövidítések és az esetleges matematikai képletekben szereplő betűk jelentését adjuk meg. Törekedni kell az SI mértékegységek használatára.

Célszerű a pályamunkát az alábbi fejezetek szerint tagolni: címlap, tartalomjegyzék, absztrakt, rövidítések jegyzéke (amennyiben indokolt), bevezetés, célkitűzés, anyagok és módszerek, eredmények, megbeszélés, köszönetnyilvánítás, irodalomjegyzék, függelék. Szükséges esetben az eredmények és a megbeszélés fejezetek összevonhatóak.

Címlap: tartalmazza a címet, a szerző(k) nevét, évfolyamát a kar és a szak megjelölésével, az intézet/klinika és a témavezető nevét és beosztását, valamint az intézetvezető és az intézeti TDK felelős nevét. Szerepelni kell rajta a "A pályamunka beküldéséhez hozzájárulok" nyilatkozatnak, melyet a tanszéki TDK felelős és az tanszékvezető aláírásával lát el.

Tartalomjegyzék: külön oldalon kezdve.

Absztrakt: legyen tömör, önmagában is érthető, legfeljebb 20-25 sor terjedelmű (egyetlen oldal). Tartalmazza a vizsgálatok célját, utaljon a módszerekre, ismertesse a fontosabb eredményeket és következtetéseket.

Rövidítések jegyzéke: a pályamunkában alkalmazott rövidítések ABC sorrendben történő felsorolása.

Bevezetés: tartalmazza a TDK munka alapjául szolgáló téma rövid irodalmi áttekintését, lehetőleg olyan mértékben, ami az olvasó számára érthetővé teszi a kérdésfelvetést. A tudományos közleményeknél gyakran megkövetelt „célratörő” bevezetéssel szemben a pályamunka ezen része lehet bővebb is, bizonyítandó a hallgató irodalmi jártasságát. A bevezetés végén 1-2 mondatban kívánatos összefoglalni a legfontosabb eredményeket.

Célkitűzés: külön oldalon jelenjen meg, tömören fogalmazza meg a dolgozatban megvalósítani kívánt célt/célokat.

Anyagok és módszerek: olyan mértékben legyen részletes, hogy a hozzáértő kutató ennek alapján meg tudja ítélni a vizsgálatokat és azok megbízhatóságát, valamint az alkalmazott módszerek adekvát voltát. A módszerek leírása demonstrálja azt is, hogy a szerző tisztában van azok alapelveivel. E fejezetben ne feledkezzünk meg az alkalmazott statisztikai módszerek leírásáról, azok pontosságára, megbízhatóságára vonatkozó adatok közléséről (a párhuzamos kísérletek vagy a vizsgálatokba bevont betegek száma, kontroll megfigyelések, a szórás, a szignifikancia fokát jelző p értéke, stb.).

Eredmények: a szövegbe integráltan ebben a fejezetben kerülnek bemutatásra a táblázatok, ábrák. A fényképek, ábrák és táblázatok legyenek önmagukban, a pályamunka többi része nélkül is érthetőek. Ennek érdekében lássuk el őket informatív címmel, és a megértéshez szükséges rövid magyarázó szöveggel és jelmagyarázattal. A közölt mennyiségek és a használt mértékegységek megnevezése akkor sem hiányozhat, ha ezek több egymást követő táblázatban, ill. ábrán azonosak.

Megbeszélés: itt történjen az eredmények értékelése, összehasonlítása irodalmi adatokkal, esetleges eltérések magyarázata, következtetések levonása és esetleges ajánlások megfogalmazása.

Irodalomjegyzék: csak olyan közleményeket soroljunk fel, amelyeket a szövegben is említettünk, ezeket azonban hiánytalanul. A szövegben az idézett publikációkra egységesen kell hivatkozni, lehetőleg az első szerző vezetékneve és a közlés évének feltüntetésével, pl. (Watson, 1965) vagy (George és mtsai, 1998). Az irodalomjegyzékben az első szerző neve szerint alfabetikus sorrendben soroljuk fel a közleményeket, azonos szerzők műveit kronológiai sorrendben, azonos szerzők, azonos évben megjelent munkáit pedig az említés sorrendjében, az évszám mellett az ábécé kisbetűivel megkülönböztetve. Közöljük az összes bibliográfiai adatot, folyóiratban megjelent cikknél az alábbi sorrendben: szerzők vezetékneve, a keresztnév kezdőbetűi, a közlemény címe, a folyóirat címe (a folyóirat által használt módon rövidítve), a megjelenés évszáma zárójelben, a kötetszám, az első és az utolsó oldal száma.

Példák:

Watson WE. An autoradiographic study of the incorporation of nucleic-acid precursors by neurons and glia during nerve regeneration. *J Physiol.* 1965; 180(4):741-53.

Yancey ST, Laki K. Transglutaminase and tumor growth. *Ann N Y Acad Sci.* 1972; 202:344-8.

A hatnál több szerzős közlemények esetében lehetőség van a hatodik szerző után az “és mtsai.” használatára.

Könyvfejezetre történő hivatkozás a pályamunkában a cikkidézetekhez hasonlóan történjen (Bock, 2013) az irodalomjegyzékben az alábbi módon történő feltüntetéssel: Bock SC. Antithrombin and the Serpin Family. In: Marder VJ, Aird WC, Bennett JS, Schulman S, White GC II., editors. *Hemostasis and Thrombosis, basic principles and clinical practice.* Philadelphia: Lippincott and Williams and Wilkin; 2013. p. 286–96.

Függelék: a szerző köteles tételesen felsorolni, hogy melyek azok a kísérletek, amelyeket önállóan végzett, ill. mely kísérletekben milyen segítséget vett igénybe illetve amennyiben a bemutatott munka elvégzéséhez bármilyen engedély (etikai, állatkísérletes...) volt szükséges, akkor a számát/számait megadni.

Irodalmi összefoglaló pályamunkát csak olyan hallgató adhat be, aki már rendelkezik elsőszerzős elfogadott pályamunkával. Az irodalmi összefoglaló az alábbi fejezetekből áll: Címlap, Tartalomjegyzék, Absztrakt, Célkitűzés, Áttekintés, Irodalomjegyzék, Függelék. A formai kivitelezésre és az irodalomjegyzék készítésére a fent részletezett előírások irányadóak. A célkitűzésben a szerző indokolja témaválasztását és jelölje ki a munka legfontosabb céljait. Az áttekintés fejezetekre és alfejezetekre tagolódik.

A kazuisztika az adott klinikán látott, egy vagy több eset tanulmányozásából szerzett megfigyelések értékelő leírása. Foglalkozhat olyan, ritkán előforduló kórossal, melynek jellemző tünetei kielégítik az első leíró (névadó) által megadottakat (szindróma), illetve lehet valamely ismert betegség nem teljesen típusos lefolyású esetének vagy eseteinek leírása. A lefolyás tanulságos lehet diagnosztikus, és terápiás szempontból is. A kérdés irodalmának feldolgozása mellett (problémafelvetés és a feldolgozás célkitűzései) a betegség lefolyásának szemléletes ábrázolása és a patomechanizmus megértését elősegítő, önállóan készített ábraanyag és a személyes elemeket tartalmazó diszkusszió követelménye a kazuisztikai pályamunkának.

Forrás:

Szemponatok a pályamunka készítéséhez és értékeléséhez
<https://oetdk.unideb.hu/hu/hallgatoknak/palyamunkak>.